

andere regeling. Het meent hierin thans te zijn geslaagd op een wijze, die de bezwaren wegneemt en toch aan de eigenlijke bedoeling beantwoordt.

Alleen als men van dit éénig juiste standpunt uit de voorstellen bekijkt, kan men tot een zuiver oordeel komen, niet wanneer men, zooals dr. DE JAGER, een ander bedoelingen in de schoenen schuift, die hij niet heeft, en die dan als maatstaf gaat gebruiken voor de beoordeeling zijner handelingen.

Nu dr. DE JAGER weer zoo het schrikbeeld van een zuivere vakvereniging op den voorgrond brengt, waar de leden eenvoudig het wachtwoord der leiders zouden hebben te volgen, wil ik nog eens met nadruk er op wijzen, dat noch aan rechten en bevoegdheden der algemeene vergadering, noch aan die van het hoofdbestuur ook maar eenigszins getornd wordt. Ik tart dr. DE JAGER in de voorstellen ook maar het geringste aan te wijzen, dat hem het recht zou geven, dat te beweren. Beter lezen en minder gauw klaar zijn met „zekerheid” omtrent andermans bedoelingen zij hem warm aanbevelen! Ten slotte is ook het geheele hoofdbestuur hierin eensgezind, dat het niet *wil*, dat de Maatschappij een zuivere vakvereniging worde, dat het niets liever wenscht dan dat zij zich ook zal blijven wijden aan vraagstukken van wetenschap en andere groote belangen der samenleving, waarop de geneeskundigen een invloed ten goede kunnen oefenen, uit hoofde van hun wetenschappelijke deskundigheid. Dat dit beter zal kunnen geschieden, als de Maatschappij over meer werkkraft beschikt, verhoogt voor het hoofdbestuur is niet geringe mate de wenschelijkheid, dat de voorstellen worden aangenomen.

Utrecht, 13 Juni 1920.

H. G. HAMAKER.

HET VOORSTEL ALKMAAR IN ZAKE HET MAATSCHAPPIJGEBOUW.

Een enkel woord naar aanleiding van de laatste zinsnede van het ingezonden stuk van collega L. DE JAGER in dit *Tijdschrift* van 12 Juni. De afdeling Alkmaar e. O. heeft tot indiening van haar voorstel omtrent het aankopen van het Maatschappijgebouw besloten in haar vergadering van 23 Maart; den 27sten Maart verscheen de beschrijvingsbrief voor de algemeene vergadering in het *Tijdschrift*. Het voorstel was een uitvloeisel van den wensch, geuit door den voorzitter van het hoofdbestuur in de buitengewone algemeene vergadering van 23 December 1919 te Utrecht, dat voor bedoelden aankoop spoedig en rijkelijk gelden zouden mogen binnenvloeien. Het plan is dus volstrekt niet zoo merkwaardig, als coll. DE JAGER meent. Het spreekt van zelf, dat, indien voorstel B van het hoofdbestuur in zijn geheel wordt aangenomen, en daarmee de zetel der Maatschappij uit Amsterdam wordt verplaatst, het voorstel der afdeling Alkmaar komt te vervallen. Dit was echter geen reden, om het reeds van te voren in te trekken, en zoo heeft het, te midden van den „choc des opinions” als nagekomen voorstel op den beschrijvingsbrief geplaatst, collega DE JAGER aan geen andere mogelijkheid doen denken, dan dat men daar in Alkmaar al heel stevig is ingedut.

Limmen, 13 Juni 1920.

W. J. ROOS VAN DEN BERG.

DE AANGIFTE-FORMULIEREN VOOR ONGEVALLLEN.

Ik weet niet, of de ontstemming van collega VERWEY over het in duplo invullen der aangifte-formulieren voor ongevallen door velen gedeeld wordt. Indien dit zoo mocht zijn, kan eenige toelichting over het doel dier invulling mogelijk van nut zijn.

Voor de rijksverzekeringsbank wordt slechts één formulier ingevuld. Op de bank geschiedt, hetgeen VERWEY wenscht. Daar worden de vele afschriften, die noodig zijn, „door beambten goedsmoeds vervaardigd”. Het andere formulier is voor de arbeidsinspectie bestemd en wordt ingevolge art. 61, slot, der Ongevallenwet door het postkantoor naar den inspecteur gezonden, ten einde dezen in staat te stellen, onderzoek te doen naar de beveiligingsmaatregelen op de werkplaats, waarvan de ondeugdelijkheid soms door het ongeval aan het licht komt. Omdat zoowel het onderzoek door de bank, als dat door de arbeidsinspectie belangrijk in waarde ver-